

Hoi,

Vandaag gebeurde er iets gek in de klas. We moesten een Sinterklaasgedicht schrijven. Ik had er best lang aan gewerkt, want ik wilde dat het grappig én rijmend was. Toen we de gedichten gingen voorlezen, merkte ik dat Jasmijn bijna precies dezelfde tekst had als ik. Alleen een paar woorden waren anders. Ik keek haar verbaasd aan. Hoe kon dat?

Na de les vroeg ik het. Ze zei dat ze mijn tekst had overgeschreven, omdat ze geen inspiratie had. “Maar ik heb er wel een paar woorden veranderd, dus dan is het toch mijn gedicht?” zei ze. Ik wist niet wat ik moest zeggen. Is dat nog wel origineel?

Jade begon toen over auteursrecht. Dat betekent dat als jij iets schrijft of maakt, het van jou is. En dat anderen dat dan niet zomaar mogen kopiëren en doen alsof het van hen is. Dus eigenlijk had Jasmijn mijn werk gestolen, ook al bedoelde ze het niet gemeen.

Maar hoe zit dat dan met AI? Sommige kinderen hadden hun gedicht laten maken door een AI-programma. Dat vond ik ook raar. Is dat dan wel je eigen tekst? Ik vroeg dat aan onze leerkracht en die zei dat AI kan helpen, maar dat je altijd zelf moet nadenken en je eigen ideeën moet toevoegen. Anders is het niet echt van jou.

Ik dacht er de hele middag over na. Het voelt oneerlijk als iemand jouw woorden gebruikt zonder te vragen. En toch snap ik dat het soms moeilijk is om zelf iets te bedenken. Misschien moeten we elkaar meer helpen, in plaats van overschrijven of alles door een computer laten doen. Volgende keer wil ik dat mijn gedicht écht van mij is. Met mijn eigen woorden, mijn eigen grapjes. Want dat maakt het bijzonder.

Groetjes, Melle.